

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Tylvten til Vedkommende

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1665. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1818_331-txt-shoot-idm224.pdf (tilgået 25. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kun nødig gjør jeg Skridtet, thi jeg seer grandt, hvortil det kan føre, men naar Freden er brudt, og det er den, da nytter det ei, at vilde døge for sig selv, man er i Krig, og naar man, som her er Tilfældet, maa frygte for, at Bruddet bliver hver Dag uheldbredeligere, maa man ikke tøve et Øieblik længere, end til man er enig med sig selv om hvad man har at gjøre. Endnu er der ingen stor Ulykke skedt, endnu har ingen bekiendt Forfatter *umiddelbar* givet Tylvtens sin Stemme, og jeg anseer Prof. Müller for en Mand, der, naar Sandhed fordrer det, ei vil vægre sig ved den Tilstaaelse at have feilet. Skeer en saadan Tilstaaelse her, da har vi Fred igien, saalænge det varer, og skiøndt jeg aabenhjertig bekjender, at jeg troer ikke Freden, skal jeg dog vist ikke bryde den; thi jeg føler stedse dybere, at Fred tjener Dannemark bedst, og at for Freds Skyld, bør man bringe ethvert Offer, som Sandhed tillader, kan aldrig købe den for dyrt, undtagen naar den sluttes paa nødvendig Sandheds Bekostning. Selv har jeg forhen ei noksom følt og fulgt dette, selv har jeg mere end engang gjort, vel ikke Vold, men dog Brud paa den historiske Orden, selv har jeg paa en Deel af min Forfatter-Bane miskiendt Forholdet mellem Kirke og Stat, og Forskiellen mellem evig Sandhed, som altid, og timelig, som kun i betimelig Tid skal siges og paastaaes, men ligesom jeg altid har viist mig villig til at gienkalde og afbede enhver offentlig Paastand jeg fandt uforsvarlig eller ubillig, saa erklærer jeg mig end herved redebon til det samme, foreløbig misbilliger og afbeder jeg for det sande historiske Publicum Alt hvad der i mit 1666offentlige Ord kan bevises selv paa fjerneste Maade at ligne Tylvtens Adfærd, og snart skal jeg bevise det er mit ramme Alvor. Vel er det en Skam at have feilet, især hvor det let kunde være undgaaet, men at tilstaa sine Feil er ingen Skam, da det derimod er en tredobbelt, at ville nægte eller forsvare dem, naar man overbevises.